

ΑΧΑΪΚΑ και

ΤΟ ΩΡΑΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ και άλλων καταστημάτων, που τόσο υποθεωρούμε είναι, εκ κατασκευής, κατέστη αληθινά κομφορτίο κατά τη διάρκεια των εορτών. — Δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί ότι ούδεις ήτο εις θέαν να πληροφορηθεί κάποιον με απλή ευθύνη και απειρίστηση ότι τα μαγαζιά θα ήταν ανοικτά ή κλειστά, την επόμενη ή την μεθεπόμενη. — Αν κάποια ημερήσια θα έπρεπε εύθως μετά την εορτή ή θα μετετίθετο, δια την προσέγγιση εδωκόμο. — Και το άποκορυσμα αυτών των... κινητών αρχών και ημερησίων ήτο κατά την λήγουσαν εδωκόμο. — Όπως ούτως και τα καταστήματα ήταν κλειστά επί τριήμερον! — Έκτος βεβαίως της σημερινής Κυριακής. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΔΕΙΝ ΜΠΟΡΕΙ ΔΙΑ ΔΙΑΦΩΝΗ ΚΑΝΕΙΣ με μία παραταμένη ανομιχία. — Μονό που αυτή είναι συνήθως γνωρίσμα οικονομικής ευθείας. — Από την όποια όμως δραστηριότητα διακρίνεται πολύ μακριά ο κόσμος. — Οπωσδήποτε δεν είναι λογικό από τη μία μεριά να παραπονοίται η αγορά ότι δεν είναι ή ικανοποιητική και από την άλλη να καταβάνουν τα ρολά επί ολόκληρα 24ωρα. — Βεβαίως οι εργαζόμενοι πρέπει να καλύπτουν τις ώρες εργασίας που έχουν να καταχωρήσουν με τσώους και τσώους αγώνες. — Και ει δυνατόν να τις μετάνοι. — Άλλα και η αγορά πρέπει να κινείται. — Συνεπώς η λύσις έγκειται στην άποσυνδυασμό των εργαζομένων από εκείνο τον καταστήματόν. — Ίσως, (θα το μιλούσαμε να πούμε) σε καλύτερες αποδόσεις και μάλιστα για εργασία εξήρα. Σε μία χώρα που θέλει να λείψει η ανισότητα να αναπτυχθεί και να φθάσει τους μελλοντικούς έταίρους της της ΕΟΚ τόσο παραταμένο «καθαρό» δεν μπορεί να κινήσει. — Ένας λαός δεν μπορεί να μεγαλοφυγή με νοοτροπία... συνταξιοδότη!

Φινίτο λα φιέστο

ΑΠΟ χθες και πάλι στο ρυθμό της καθημερινότητας. Άκρη και ενδιάμεσες των μεγάλων εορτών η μέρες είχαν ημερήσιο χαρακτήρα. Από σήμερα όμως... καθεώς στον παγκόσμιο. — Όσο και να πη κανείς, άσχετα με το πόσο έμειναν πίσω με τις άριες και τις ημερήσιες. Άλλα βεβαίως και οι εργασίες ημέρας του εορταστικού «αδωκατημέρου» δεν θεωρούνται από τις πολύ αποδοτικές. Πάντα η απόδοση σε τέτοιους περιόδους βρίσκεται στο... ρεζεντί. Κατά συνέπηση, η τρέχουσα από εμάς και εμπρός σε πρέπει να είναι ημερήσια. Δεν υπάρχει όμως και μεγάλη χρονική περιθώρια μέχρι των Άποκρεα. Είναι λοιπόν γεγονός ότι στην Ελλάδα δεν πηλται κανείς από τη ρουτίνα της συνεχούς εργασίας. Περισσότερη κερμιά φορά είναι η πηλξη κατά τους... εορτασμούς. Όμως, αυτό το τελευταίο θα μπορούσε να έλπηθη και σεν κακή παραγορία επί τη λήξει της πανηγύρεας.

Η τιμή της τιμής...

ΠΟΣΙΝ 100.000 δραχμών έπεδαισε το φετινό Άρθρον για την προσβολή της τιμής κάποιων γυναικών εκ μέρους νέου ο οποίος την απάτηλη ύποσχεση γάμου κατάρθωσε να επαφελήθη σεξουαλικώς. — Η ιδέα η παθοσία είχε άποτιμήσει στο συστατικό της απόφασης, γιατί νομίζουμε είναι η πρώτη φορά που το τόσο άπροςόριστο δικαίωμα της τιμής μιας γυναίκας καθορίζεται εν συνεχεία με άλλα πηδ συγκριμένα και πρακτικά μεγέθη.

Οί σωστοί λογαριασμοί

Η ΑΔΙΚΗ αυτή πράξη του εναγομένου — άναφέρει η απόφαση — είχε σαν συνέπεια την προσβολή της τιμής της εναγομένης έιδοι έπεφερε μείωση της εκτίμησης και της υποληψίας της... — Από όλα αυτά η εναγομένη ζημώθηκε διότι απαιτείται αύξηση της προίκας της για να ά πεκαταστολή με γάμο και μάλιστα με πρόσωπο που της άμοζε πριν από την προσβολή της τιμής της... — Ανάλογο λοιπόν ποσό προς αύξηση της προίκας κατά τον λόγον της μείωσης της τιμής της είναι οι 100.000 δραχμές... Κι' άς λέει η παλιά παροιμία ότι η τιμή, τιμή δεν έχει.

Υπάρχουν και άλλες άκρη τις καυτές άλφειες στο τόσο περιεκτικό πομπή του... 23 ελαφρύ για την Τετική Αύτοδικοήση. Άλφειες που το άναγουν όχι μόνο σε ντοκουμέντο αλλά και σε πολιτική πράξη (όπο την πλευρά της ΕΑΑ) πρώτου μεγέθους. Γι' αυτό άκρη και δε συνεχίζουμε στο άλλο της Τρίτης.

ΕΙΔΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ. Οι ειδικοί γιατροί για την εργασία συνιστούν από πολύ καιρό να έλεγε το ή ατμόσφαιρα επί ευθείας στον χώρο εργασίας, ειδικώς στις βιομηχανικές χημικών προ-ϊόντων ως και στις βιομηχανικές αίθουσες και χάλυβας. Στην έκθεση «ΑΧΕΜΑ 76» που διοργάνωσε στην Φραγκφούρτη, έπεδείχθη ένα νέο μηχανήμα μετρήσεως αερίου — μακράς διάρκειας, που ανταποκρίνεται στην άσφαση αυτήν των γιατρών: Τά μηχανήματα μετρήσεως αερίου που ύπληξαν ως τώρα, ήταν κατάλληλα μόνον για τις λεγόμενες «άπεικονίσεις στιγμής» της συγκεντρώσεως αερίου στην άτμόσφαιρα. Τά «πολυμετρητή» (στη φωτογραφία), μετράει άντιθέτως την συγκεντρωσι βλαβερών ουσιών συνεχώς και στο άμεσο περιβάλλον του εργάτη που έχει διαρκώς το μηχανήμα στη ζώνη του. Η νέα μέθοδος μετρήσεως, που είναι μία σημαντική πρόοδος για τον εκπαιτισμό στο χώρο εργασίας, είναι άπλη: Άπορροφή ή άυτόματα άντλία τόν άερα διαρκώς μ' ένα σωληνικό μετρήσεως. Τά περιεχόμενο αυτού δεικνύει με την μεταβολή του χρωματισμού, την συγκεντρωσι του βλαβερού αερίου στην άτμόσφαιρα.

Τά παρτίδα πού έκτέθηκαν στην διορίνη, προσδλήθηκαν από μία άρρωστία του δερμάτος που άνομαζέται χλωριούχος άκμή. Η άσθένεια αυτή, εμφανίζεται όταν ά άργανα άπορροφά τοξικές ουσίες, που περιέχουν χλωρίο. Και τό δηλητήριο που διέρρευσ άπό τό έργοστάσιο «Ικμέζα», περιέχει χλωρίο.

Η χλωριούχος άκμή εκδηλώνεται μέσα σε μία περίοδο τριών — τεσσάρων βρομόδιν και να άποχωρεί χωρίς άσθε να θεραπεύεται.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Τά παιδιά τού Σεβέζο

άίνιγμα για τήν έπιστήμη

Μετά τή δηλητηρίασή τους από διορίνη

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΟΥΣ

ΜΙΛΑΝΟ, (15. Υπ.). Η διορίνη, τό δηλητηριώδες αέριο που διέφυγε, στις 10 Ιουλίου, από τό εργοστάσιο «Ικμέζα» τού Σεβέζο, μίας μικρής ιταλικής πόλης κοντά στο Μιλάνο, σημάδεψε άνεπαρόντως 40 παρτίδα — άλλα βύματα τής έγκληματικής άμελειας τών ύπευθύνων τού εργοστασίου, που δεν είδωσήσαν έγκαιρα τής άρχής της πόλης για τήν διαρροή. Ήταν τό πη ώρις ΞΟΣ., τού 1976.

Τά παρτίδα πού έκτέθηκαν στην διορίνη, προσδλήθηκαν από μία άρρωστία του δερμάτος που άνομαζέται χλωριούχος άκμή. Η άσθένεια αυτή, εμφανίζεται όταν ά άργανα άπορροφά τοξικές ουσίες, που περιέχουν χλωρίο. Και τό δηλητήριο που διέρρευσ άπό τό έργοστάσιο «Ικμέζα», περιέχει χλωρίο.

Η χλωριούχος άκμή εκδηλώνεται μέσα σε μία περίοδο τριών — τεσσάρων βρομόδιν και να άποχωρεί χωρίς άσθε να θεραπεύεται.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Δύο χρόνια άργότερα, δύο άπό τούς προσδλήσαντες, πέθαναν. Η άσθένεια, λοιπόν, είναι γνωστή. Η έρευνα της άκμης, παραμένει άκόμα ένα άίνιγμα. Ποά όλα αυτά, οι ύπευθύνων τών υγειονομικών άρχων τής Ασυ-βέρσας, δάδεβαίνονταν: «Τά παρτίδα τού Σεβέζο δά θραπυ-τόν. Δεν έξερουμε, όμως, πό-τε...»

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ, ΑΛΛΑ...

Μέχρι τόν περασμένο Ιούλιο, η έπιστήμη δεν είχε άντιμετώπι-σει τήν εμφάνιση τής χλωριού-χου άκμης σε παρτίδα. Οι γιατροί ήσαν μόνο έπ οι νεαροί άγα-νισμοί άντδρων καλύτερα επί-τοξικές ουσίες. Τά παρτίδα τού Σεβέζο τό έπιδεικνύονταν. Γι' άγνεσί τούς, όμως, έχουν άνη-συχρήσει τήν έντύπωση επί τή παρτίδα τούς, έχουν καταπνήσει πειραματόζωα, άνάμεσα στούς άνίσχυρους γιατρούς και στις άν-νοσηφάστες ύγειονομικές άη-ρεσίες μεταφερόμενα από τό έ-να νοσοκομείο στο άλλο.

«Μας κρούουν τήν διάνωσι» λέει ο Όλβιο Μπαλιότο, πη-τέρας ένος πετράχου, άνο-ριου. Ο γιος τού, ο Τζιάν Λο-βι, κρούει τό γεμάτο σμυρία πρόσωπό του με τό χέριό του, ένώ ο πατέρας του, έλεγεί: «Ντρέπεσαι. Δεν θέλεις πια να παίζεις με τό άλλα παρτίδα». Με τήν έκθεση τού σόν ήλιο, τό πρόσωπο τού τραγικού, άπιδου γίνεται κατακόκκινο. Η μητέρα τού, γά να άνακουφίσει τή φο-βερή φαγούρα που τό πνέει, τό πασάλεϊ με μία κρέμα κορτι-ζόνης.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην διορίνη και προσδλήθηκαν από χλωριούχο άκμή. Δέκα χρόνια άργότερα μετά από ένα παρόμοιο άτύχημα στο έργοστάσιο τής «Φίλιν» στο Άμστερνταν, 50 εργάτες έκπόναν τό συμπτώματα τής φοβερής αυτής άσθένειας.

Μέχρι τώρα, οι γιατροί δεν άνακάλυαν ένα πη άποσταλεμικό φάρμακο για την χλωριούχο άκμή. Ο άρ Φερνάντο Τσιολάνκι, διευθυντής τής νοσητρικής κλινικής τού νοσοκομείου Νιν-κουάρντα τού Μιλάνου, που άνέλαβε την θεραπεία τών άτυχων παθών τού Σεβέζο δηλώνει:

«Πάντα τό πρόσωπό τους βαλανε λάδι και διάφορα παράσκευάσματα με βάση την κορτιζόνη χωρίς όμως να ύπάρξει μία άυσαισθητική βελτίωση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο από τό να περιμένουμε. Η έπιστήμη βρίσκεται μπροστά σ' ένα άίνιγμα».

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Η διορίνη, όμως, καταστρέφει ολόκληρα τόν όργανο.

Η άσθένεια είναι γνωστή. Οι γιατροί την άντιμετώπιζαν από πρώτη φορά τό 1953 όταν 42 εργάτες ένος γερμανικού εργοστασίου έκτέθηκαν στην